

Prima instanță: I. Potânga.
Instanța de apel: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu.

dosarul nr. 3ra-312/17

Î N C H E I E R E

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Valentina Clevadî
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul recurentului Societății cu Răspundere Limitată „M&M Comerț”, Sergiu Tatarov,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „M&M Comerț” împotriva Inspecției Financiare a Ministerului Finanțelor cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „M&M Comerț” și a fost menținută hotărârea judecătoreii Râșcani, municipiul Chișinău din 22 martie 2016,

c o n s t a t ă

La 05 septembrie 2014, reclamantul, S.R.L. „M&M Comerț” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției Financiare a Ministerului Finanțelor cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, angajații Inspecției Financiare a Ministerului Finanțelor în baza autorizației nr. 838 și 839 din 13 iunie 2014, au efectuat în perioada 16-18 iunie 2014, inspectarea financiară tematică cu privire la corectitudinea stabilirii și reflectării în facturile fiscale de justificare a vânzărilor, a adaosului comercial la produsele social importante la S.R.L. „M&M Comerț”, pentru perioada 01 ianuarie 2012 – 30 mai 2014.

Afirmă reclamantul că, în rezultatul inspectării financiare propriu-zise, pârâtul a emis două decizii: decizia nr. 27-08-11/175 din 10 iulie 2014 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice sub formă de amendă în mărime de 400 625 lei și 50 bani și decizia nr. 27-08-11/176 din 10 iulie 2014 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice sub formă de amendă în mărime de 83 381 lei și 58 bani (41 690 lei și 79 bani cu titlu de venit ilicit și 41 690 lei și 79 bani cu titlu de amendă).

Menționează reclamantul că, controlul efectuat în perioada 16-18 iunie 2014 de către Inspekția Financiară a Ministerului Finanțelor a fost realizat fără acordul S.R.L. „M&M Comerț”, fiind astfel considerat ilegal și neîntemeiat.

Indică reclamantul că, reieșind din prevederile Acordului de Asociere dintre Republica Moldova pe de o parte și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și Statele membre ale acestora pe de altă parte, pârâtul are competența de a exercita controlul financiar propriu-zis doar în sectorul public dar nu și în cel privat.

Invocă reclamantul că, la 02 iulie 2014, a depus o cerere prealabilă către Inspekția Financiară a Ministerului Finanțelor, cerând anularea actului cu privire la rezultatele inspectării financiare din 18 iunie 2014.

Sustine reclamantul că, la 18 iulie 2014, a depus o cerere prealabilă către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, cerând anularea deciziei nr. 27-08-11/175 din 10 iulie 2014, a deciziei nr. 27-08-11/176 din 10 iulie 2014 și a actului cu privire la rezultatele inspectării financiare din 18 iunie 2014 emise de către Inspekția Financiară a Ministerului Finanțelor.

Ulterior, la 12 august 2014, prin răspunsul nr. 27-12-10/1073, a fost respinsă cererea depusă de către S.R.L. „M&M Comerț”, ca fiind neîntemeiată.

Cere reclamantul, S.R.L. „M&M Comerț”, anularea deciziei nr. 27-08-11/175 din 10 iulie 2014, a deciziei nr. 27-08-11/176 din 10 iulie 2014, a actului cu privire la rezultatele inspectării financiare din 18 iunie 2014 emise de către Inspekția Financiară a Ministerului Finanțelor și repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

La 02 decembrie 2014, reprezentantul reclamantului S.R.L. „M&M Comerț”, Sergiu Tatarov, a depus cerere de completare a acțiunii, cerând anularea deciziei nr. 27-08-11/175 din 10 iulie 2014, a deciziei nr. 27-08-11/176 din 10 iulie 2014, a actului cu privire la rezultatele inspectării financiare din 18 iunie 2014 emise de către Inspekția Financiară a Ministerului Finanțelor și repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

Prin hotărârea judecătoreii Râșcani, mun. Chișinău din 22 martie 2016, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017, a fost respins apelul declarat de către S.R.L. „M&M Comerț” și a fost menținută hotărârea

judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 22 martie 2016.

La 20 ianuarie 2017, reprezentantul recurentului S.R.L. „M&M Comerț”, Sergiu Tatarov, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și nici cu hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Mai mult ca atât, consideră recurentul că ambele instanțe de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către reprezentantul recurentului S.R.L. „M&M Comerț”, Sergiu Tatarov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, dar a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către reprezentantul recurentului S.R.L. „M&M Comerț”, Sergiu Tatarov, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul reprezentantului recurentului Societății cu Răspundere Limitată „M&M Comerț”, Sergiu Tatarov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Valentina Clevadî

Galina Stratulat